

Socialministeren (Eva Gredal):

Nu synes jeg, hr. Ole Olsen blander tingene sammen. Som jeg sagde i mit svar, er der ikke indgivet klage over politiets optræden eller adfærd i forbindelse med anholdelsen. Hvis der er tale om en sådan kritik af politiets adfærd, hører spørgsmålet som andre spørgsmål af denne karakter jo hjemme under lokalnævnet for politiets virksomhed, og derfor kan jeg ikke komme nærmere ind på det. Jeg kan dog oplyse, at hvis den nævnte person ønsker at klage over politiets adfærd, kan klagen f. eks. fremsættes i retten, når straffesagen er til behandling. Dommeren skal i så fald efter retsplejeloven sende en udskrift af retsbogen til lokalnævnet og til politimesteren, hvorefter sagen vil blive taget op til behandling i lokalnævnet.

Ole Olsen (SF):

Jeg vil naturligvis gøre vedkommende opmærksom på den rette klagevej, men jeg er nødsaget til at sige til justitsministeren, at det ikke er noget ukendt fænomen, at mennesker, der føler sig urimeligt behandlet her i landet, retter henvendelse til et folketingsmedlem og klager over tingene. Jeg synes stadig væk ikke, jeg har fået noget tilfredsstillende svar fra justitsministeren. Jeg står ikke og diskuterer bedømmelsen af sagen, men om Frederiksberg politi opførte sig rimeligt, og jeg kan ikke se andet, end at det er ganske naturligt, at et hvilket som helst folketingsmedlem, der får kendskab til en urimelig behandling af borgerne her i landet, tager sagen op i denne sal. Hvis vi ikke gør det, er det da ganske klart, vi vækker en modvilje mod politiet, mod folketinget og regeringen, som ikke er ønskelig. Jeg er altså ganske utilfreds med svaret fra justitsministeren.

Socialministeren (Eva Gredal):

Lige så lidt som hr. Ole Olsen kan jeg bedømme, hvorledes politiets adfærd har været i den omtalte sag. Jeg har redegjort for, hvorledes klageadgangen er, og jeg mener, at det må være den rette vej. Man kan ikke som justitsminister uden at kende sagen i detaljer, uden at den har været behandlet, bedømme, om den er ret behandlet eller ej.

Bodil Emanuel (DKP):

Det er klart, at denne sag er en lille sag, men

den kan dog også tages op som en principiel sag, fordi man gang på gang oplever, at politiet begår overgreb over for de mennesker, man ønsker at afhøre under en eller anden form. Her er altså forekommet et tilfælde, hvor en person har siddet i sin bil, end ikke har haft klister på sine hænder, men er blevet direkte anholdt og frataget livrem og andre ting, hvorefter politiet har lukket bilen op og ransaget den. Også i andre henseender hører vi om, hvor brutalt politiet optræder over for borgerne, og jeg mener, at ministeren også her bør afgive en erklæring om, at politiet skal udstyres med retningslinjer for, hvordan man kan optræde i de enkelte tilfælde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Fjerde næstformand (Poul Dam):

Det følgende spørgsmål (nr. 156) er udgået til skriftlig besvarelse.

Af Maisted (FP) til finansministeren:

»Hvad er begrundelsen for, at budgetredegørelsen november 1976 ikke indeholder en oversigt over statens og kommunernes samlede budgetter for 1977-78 i årets priser og lønninger, udformet på samme måde som i budgetredegørelsen november 1975?«

(Spm. nr. 157).

Skriftlig begrundelse.

Jeg er af den opfattelse, at det er værdifuldt for befolkningen, at fremskridtsideen om bedre overblik over det offentliges samlede udgifter bliver fastholdt.

Finansministeren (Heinesen):

Svaret på det af hr. Maisted stillede spørgsmål findes i det kapitel 4 i budgetredegørelsen, som spørgsmålet henviser til. Der står i det pågældende kapitel bl. a.:

»Det forhold, at man har givet kommunerne valgfrihed med hensyn til, hvilket system kommunerne vil budgettere på grundlag af for 1977, fører således til, at det ikke på nuværende tidspunkt er muligt at udarbejde de samlede kommunale budgetter for 1977.«

I de kommuner, som har udarbejdet budgetterne for 1977 efter det gamle budgetsystem, skal der inden det kommunale budgetårs start den 1. januar 1977 foretages en ombrydning fra den gamle til den nye kontoplan. Alle kom-